

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 4. An per unum, eundémque actum possunt impleri plura præcepta?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

pugnans ex vana gloria adimplet præceptum Ducis , licet peccet contra legem naturalem ob finem malum. Item quando actus vitiatur solum ratione motivi cuiusdam extrinseci venialiter mali impulsivi , vel se habentis solum concomitanter , tunc satisfit præcepto. Sic qui devotè , & attentè sacrum audit ex motivo intrinseco religionis , licet concomitanter moveatur , aut prius impellatur ex vana gloria , satisfacit præcepto Ecclesiæ : nam ponit liberè actum religionis præceptum ex proprio motivo finali.

Q. 4. An per unum eundemque actum possunt impleri plura præcepta ?

Resp. I. Non possunt , nisi constet talem esse intentionem præcipientis. Quia Superior aliquid præcipiens , censetur exigere aliud , quam quod jam alias debitum est. Alioquin sœpè non assequeretur finem à se intentum , & frustra imponeret novam obligationem. Sic pœnitens præcepto jejunandi à Confessario imposito non satisfacit per jejunium jam ex voto , vel præcepto Ecclesiæ debitum. Quia Confessarius censetur obligare ad opus alias non debitum , utpote de novo punitivum , nisi aliud exprimat. Item si obligatio per se postulat aliud opus , quam quod jam debitum est , tunc requiruntur plures actus , ut

ut semper contingit in materia justitiæ, ubi semper attenditur æqualitas rei ad rem: sic qui centum ex dupli^ci titulo justitiæ, putâ ex danno illato, & exemptione, bis debet, non satisfacit dupli^ci illi obligatio- ni dando solùm centum, nam non esset æ- qualitas solutionis ad debitum.

Resp. II. Si prudenter existimetur Su- prior concedere, ut per unum actum satis- fiat dupli^ci præcepto, tunc satisfit. Quia obligatio ad unum, vel plures actus pen- det ab ejus voluntate: sic in Jubilæis satis- fit jejuniis à Papa præscriptis per jejunia quatuor temporum tunc occurrentia. In- tentio autem superioris cognosci potest, vel ex circumstantiis, fine, ac naturâ ope- ris præscripti, vel ex communi usu, ac in- terpretatione, sic si Confessarius injungat auditionem sacri singulis diebus per men- sem, pœnitens satisfacit, unum sacrum diebus festis audiendo: quia in his circum- stantiis non censetur Confessarius intende- re, ut pœnitens bis sacrum audiat eodem die, nisi hoc exprimat. Econtra si injun- gat operario, ut sacrum omnibus diebus festis audiat per annum v. g. hic tenetur bis sacro interesse, quia talis est mens Confes- farii, quæ ex natura satisfactionis colligi- tur.

Ut plurimùm autem duo præcepta uno actu impletur, quando idem eadem die ex eodem motivo præscribunt. Sic die
Festo

Festo in Dominicam incidente unius Missæ auditione impletur duplex præceptum : alias regulariter Superior plures actus exigit , nisi contrarium explicet ; & in dubio plures velle censendus est , quia tunc interpretatio fieri debet ex communiter contingentibus juxta Reg. 45. Jur. in 6. *Inspicimus in obscuris quod est verisimilius , vel quod plerumque fieri consuevit.* Hinc si vovisses dare eleemosynam , & Confessarius eleemosynam etiam injunxit , non satis faceres dando unicum.

Q. 5. An eodem tempore pluribus præceptis satisfieri potest per plures actus?

Resp. Communiter afferunt , modo unus actus non impedit alium , nec attentio uni debita tollat alteram. Quia tunc eodem tempore potest fieri id totum , quod præscribitur per plura præcepta ; cùm in præceptis non præscribatur diversitas temporum. Sic ex communi , qui die Festo tempore sacri recitat horas cùm intentione , & attentione debita , satisfacit præcepto Missæ , præcepto recitandi horas : Nam ad utramque obligationem implendam sufficit attentio ad Deum , mysteriæ divina.

Q. 6.